

ΚΗΔΕΙΑ ΓΑΜΒΕΤΤΑ

Ἡ τὸ παρελθὸν Σάββατον γεννημένη ἐν Παρίσις δεῖα τοῦ πολυκλαστόου μεγάλου πολίτου τῆς Ἀλβανίας Γαμβέττα ἀποτελεῖ γεγονός ἀλλοθὺς ὡπλὸς ἐν τοῖς χρονίοις τῶν πειθίμων διαδηλώσεων τοῦ μεγάλου ἔθνους ἐπὶ τῆ ἀνεπανορθώτῃ ἀπειρῶδὲς μεγαλοφυῶς ἐξόχου τῆ πατρίδι καὶ τῷ πιστῷ παρασχόντος ἐκδουλεύσεις. Ὡς περ κατὰ τὸ ἔτι 18 σύμπαν τὸ γαλλικὸν ἔθνος ἐξηγήθη ὡς εἰς ἀνθρώπος πῶς ἀποκρούσῃ τὴν ξενικὴν ἐπιδρομὴν ἡγούμενος τοῦ μεγάλου φιλοπατρίδος οὐ σήμερον βηνεὶ ὀφείλον θάνατον, οὕτω καὶ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῷ κατὰ τὴν ποχὴν ἐκείνην σώσαντος τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν Γαλλίας, τὸ μέγα καὶ εὐγενὲς γαλλικὸν ἔθνος συναχθῆναι ὡς εἰς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μεχρὸς τοῦ ἑτέρου αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν γεννημένην παρελθόντα Σάββατον ἐτακτον καὶ πρωτοφανῆ κηδεῖα πάντες δημοκρατίας πολῖται, πάσης κυβερνητικῆς ἀποχρῶντα μὲν αὐτῶν τῶν φανατικωτέρων πολιτῶν πολεμικῶν Γαμβέττα ἐξαιρουμένων, συμμετέσχον τοῦ ἐθνικοῦ πατριωτικοῦ πένθους τοῦ ἐκδηλωθέντος κατὰ τὴν θρησκ. ταύτην πένθιμον τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπελευθούσῃ πανορθώτῃ ἐθνικῇ συμφορᾷ. Τὰ τῆς κείρας ταύτης γραφόμενα ἐκ τοῦ παρισίου χρόνου ἐπεται:

Ἡ χθὲς ἡμέρα ἐληξεν ἐν ἀνησυχίᾳ, ἰδίῃ ἔβραχε, ἔβραχεν ἀρά γε καὶ τὴν ἐπαύριον; Ἰδίῃ μὲν τοῦ νικοῦ πένθους ἢ σήμερον τὴν πρώην ἐνατεῖλασα εὐδὲν ἐπῆλθεν ὡς τις παρηγορία ἢ ἥλιος, ἐράνη καὶ οἱ Παρισιοὶ ἠδυνήθησαν τούλάχιστον ἵνα κεύσωσιν ἀναξίον ἐν τῷ ἐνδοξῷ νεκρῷ ἐν ἀπὸ ἐκτὸς ἡμερῶν θηνεὶ ἢ Γαλλίᾳ, ἀλλὰ μόνον οἱ Παρισιοὶ ἐκέλευσαν ἴον; Τὴν κηδεῖαν ἐν τῷ αὐτοῦ ἐπετέλεσεν ὀλοκλήρως ἢ Γαίᾳ, ἢν ἀντιπροσφῆς καὶ ὁ κ. Σπουλέρ ὑπέδεχοντο αὐτοὺς ἐν τῇ αἰθούρῃ πῶσαν ἄπαντα τὰ ἀποτελούντα αὐτὴν μέρη καὶ αὐτὴ ἐν ἧ εἶχε τεθῆ ἢ σφοδρὸς, μεχρὶ δὲ τῆς τελευταίας τὰ ἀπώτατα, ἐν εἰς; τὰ τέκνα αὐτῆς συνέστησαν ἀπειρητοὺς εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν ἐλευθέρως πάσαι αἱ κομίζουσαι ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ. Οὐδέποτε αὐτῶν ἐτελέσθη στεφάνους ἐπιτροπῆς. Ἀμαρῶς τις πλησιέστερος τῶν κηδεῖα εἰς ἢ προσφῶρως ἠδύνατο δοθῆ τὸ ὄνομα ἀριστων κωμοπόλεως ἡγορευεῖ τῶν μαθητῶν τῆς καθολικῆς, ὡς ἀπεκάλεσεν αὐτὴν ἢ κληρικῆς ἐν τῷ ἐπιστολόσει παρυσιαζάντων ὅπλα, τοῦτο δὲ παρῆμι προγράματι. Πεντακχιλίοιοι ἄνθρωποι ἀποσταλέντα εἰς συγκινητικὸν ἐπεισόδιον ἐν μέσῳ τῶν πάντων ἐξ ἀπάντων τῶν μερῶν τῷ γαλλ. ἔδαφους, ἐπιτροπῆς κατεχουσῶν μεριμῶν.

Αἱ ἀπὸ δεξιῶν ἡμερῶν πᾶσαι ἀποστρεφόμεναι ἀσάκεις ἐν τῇ εὐλαστῆς τοῦ μεγάλου πατριωτικοῦ κατεδεικνύουν ὅπως βεβαίως ὑπῆρξεν ἢ ἐκ τριώτου. Τὸ φέρετρον εἰσῆλθη ἐν τῷ σαρκοφάγῳ καὶ ἀπροσδοκίτου τοῦτου θανάτου ἐπιτύχα συντάραξις. Ἡ νεκροπομπὴ ἤρξατο βαδίξουσα. Ἡ νεκροπομπὴ ἤρξατο βαδίξουσα. Βλέπομεν αὖθις τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμοῦσίας ἢν διελλομένην ἵαν πρῶτ' ὅτε αὐτὴ ἦτο εἰσῆτι κενή. Ὅποια μεταβολὴ! ὅποια καταπληκτικὸν θέαμα! Βλέπων τις τὸν ἠλιθὸν ἐξώστην τοῦ Κερμαίκευ, τὰ τεχνία τῶν κρητικῶν τοῦ ποταμοῦ, τὰς προσφῆς τῶν πρὸς τὸ μέρος τῆς κληρικῆς ὁδοῦ κειμένων μεγάρων, τὸ κυκλοειδὲς κιγῶν ἐν ἢν ἀπειρήτων πλῆθος συνωπίζόμενον περὶ τὸ διάστημα ὅπου διετηρεῖτο κενὸν ὅπως διέλθῃ δι' αὐτοῦ ἢ ἐκροπομπῇ ἐνόμιζεν ὅτι παρευρίσκειτο πρὸ γιγαντώδους πεποδρωμοῦ, εἰκοσάκις μειζονος τοῦ Κολοσιαίου καὶ ἐν ὅ ἡχοι συσσωρευθῆ τριακοντακισμῶριοι θεαταὶ ἐκλυσθέντες πό τοῦ αἰσθητικῆτος τοῦ καθήκοντος καὶ ὑπὸ τῆς περιεργείας τοῦ ἰδεῖν θέαμα ὅπερ οὐδέποτε ἦσαν: αἱ ἐν τῷ μέλοντι.

Καθ' ἢν στιγμὴν ἢ νεκροπομπῇ προβαίνει ἐπὶ τῆς πλατείας αἱ μουσικαὶ παιανίζουσι τὴν Μασσαλιώτιδα. Ἡ ἡχοὶ τοῦ πατριωτικοῦ ἔθμου συνταράσσουσι τὰ τοῦτου κατὰ τὴν νεῦρα τοῦ πλῆθους καὶ δάκρυα ἀναλύουσιν ἐν πολλῶν ὀφθαλμοῖς. Ὅποια ὁ ἔθμος οὗτος δὲν γείρει ἐξέφαις ἐν τοιαύτῃ ὄψει καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπέσει! Τῆς νεκροπομπῆς ἡγεῖτο, πρὸ τοῦ νεκρικοῦ ἄρματος ἢ τῆς Belle ville ἀντιπροσωπεύουσα ἐπιτροπῆ. Ἡ τῆς νεκροπομπῆς ἐπιτροπῆ αὕτη, ἢτις ἀπὸ τοῦ ἔτι 1869 παρεκείβετο τὰς ἐκλογὰς τοῦ κ. Γαμβέττα ἐρε συγκινητικώτατον ἐπέδημα, ἢτοι μέγαν κλάδον φοίνικος, ἐν μέσῳ τοῦ ὅπου ὡς ἐν πλαισίῳ ὑπῆρχε μέγαλλον τοῦ Γαμβέττα ἢτοι μέγαν μεγέθους, γεγλυμμένον ὑπὸ ὁ Λεβέρ, παριστῶν τὸν ζῶντα νεκρὸν καὶ δουλόντα μβέτταν βλέπων εἰς τὸ μέγαλλον ἐνόμιζεν ὅτι ἀνέζησεν ὁ νεκρός. Ἐπὶ τῶν κλώνων τοῦ φοίνικος ὑπῆρχον ἐγγεγραμμένα αἱ κυριώτεραι χρονολογίαι τοῦ βίου αὐτοῦ: 1838, 1869, 1870, 1877 καὶ ἀπ' ἑνὸς θεραυμένου κλώνου 1882. Ἀπὸ τοῦ ὅλου κλάδου κατέπιπε τριχοῦς καὶ αἱ φέρουσα τὴν λέξιν: Γαλλία.

Μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Belle ville εἶπετο ἢ ἐπιτροπῆ τῆς Μασσαίης, ἢτις ὡς ἢ Belleville ἐρε τὴν τιμὴν τοῦ ἀνοικτοῦ πολιτικῶν στάδιον τῷ Γαμβέττα. Κατὰ τὴν αὐτῆς ἐβραὴν τὸ προσώπιον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Μικρῆς Δημοκρατίας. Ἀμέως εἶπετο ἢ ἡλικῶς ἄρματα σφόμενον ὑπὸ ἐξ μελάνων ἵππων, κενὸν τὸ τοῦ μαύρου ἐριούχου πεπο-

υρσοὶ ἐκαίον ὑπὸ τὰς στήλας καὶ ἀπέραντος ἐκ μελάνος, ἐπτοῦ ὑφάσματος πένθιμος ταινία κατέπιπτεν καθέτω, πό τοῦ ἀετώματος τοῦ μεγάρου καθ' ἕλην τὴν πρόσσιν αὐτοῦ: τὸ θέαμα εἶχε τι τὸ ἐξόχως δραματικόν. Ἐβραὶδῆ δὲ τέσσαρες ἀμαξαὶ εἶχον πληρωθῆ στεφάνων, ὅ τινων ἡμερῶν κημισθέντων ὑπὸ ὀδυροῦντα ἐπὶ τοῦ ἄπεσταλμένων καὶ ὑπελείποντο εἰσῆτι πλείους τῶν ἡλίων, οἱ τελευταῖοι οὗτοι στέφανοι ἐρριφθῆσαν ἐν ἀταξίᾳ ἀπὸ οὐραίου ἐπὶ τῶν πεντακαίδεκα βαθμίδων τοῦ ἐριστολίου, κεκαλυμμένοι ὑπὸ σωροῦ ἀνθέων.

Τὸ νεκρικὸν ἄρμα ἦτο ἐντέχως κατασκευασμένον ὑπὸ ἀσμίων ἀριστοτεχνῶν. Ἐπὶ τῶν ἄκρων τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ὑπῆρχον ἀνθοδέσμαι τινὲς καὶ τινες στέφανοι ριέντες οἰοῦναι τυχαίως. Ἐπὶ τῶν γωνιῶν αὐτοῦ ὑφούντο τέσσαρες νεκρικαὶ κάλπαι ἀργυραὶ ἰδιοτρόπως ἐσχεδιασμένα. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ νεκρικοῦ ἄρματος ἐκαλύπτετο τὸ βελουδίνου ἰόχρου ὑφάσματος. Ὁ σαρκοφάγος ἦτο λαίῳ χρώματος μετ' ἀργυρῶν ἀστέρων, κατέπιπτε δὲ ἐν αὐτοῦ τρίχους: σημαία ὑπὸ πειθίμων ταινίας καλυπτομένη. Ἐπὶ τοῦ σαρκοφάγου ἐτέθησαν τρεῖς μεγάλοι ἄσισοι κλάδοι φοίνικος καὶ μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων κλάδων ἐπὶ μιᾶς τῶν γωνιῶν τοῦ σαρκοφάγου, μέγας στέφανος ἐρυθρῶν ἀμαράντων ἀποσταλεῖς ὑπὸ μικροῦ τιμῆς χωριῦ τῆς Ἀλσατίας. Ὅπισθεν δὲ καταπίπτον ἀπὸ τοῦ σαρκοφάγου μέγα μέλαν βελουδίνον κάλυμα μετὰ ἀργυρῶν παρυρῶν ἐξικνεῖτο μεχρὶ τοῦ κατωτέρου μίρους τοῦ ὀχήματος.

Ἀπὸ τῆς ὀδοῦ ὥρας τῆς πρώτης αἱ ἐπιτροπαὶ συνήλθον ἐν τῷ περὶ τοῦ Βουλευτηρίου. Οἱ τοῦ πρώτου ἐνδοξῶν νεκρῶν ἐν ἀπὸ ἐκτὸς ἡμερῶν θηνεὶ ἢ Γαλλίᾳ, ἀλλὰ μόνον οἱ Παρισιοὶ ἐκέλευσαν ἴον; Τὴν κηδεῖαν ἐν τῷ αὐτοῦ ἐπετέλεσεν ὀλοκλήρως ἢ Γαίᾳ, ἢν ἀντιπροσφῆς καὶ ὁ κ. Σπουλέρ ὑπέδεχοντο αὐτοὺς ἐν τῇ αἰθούρῃ πῶσαν ἄπαντα τὰ ἀποτελούντα αὐτὴν μέρη καὶ αὐτὴ ἐν ἧ εἶχε τεθῆ ἢ σφοδρὸς, μεχρὶ δὲ τῆς τελευταίας τὰ ἀπώτατα, ἐν εἰς; τὰ τέκνα αὐτῆς συνέστησαν ἀπειρητοὺς εἰσῆλθον εἰς αὐτὴν ἐλευθέρως πάσαι αἱ κομίζουσαι ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ. Οὐδέποτε αὐτῶν ἐτελέσθη στεφάνους ἐπιτροπῆς. Ἀμαρῶς τις πλησιέστερος τῶν κηδεῖα εἰς ἢ προσφῶρως ἠδύνατο δοθῆ τὸ ὄνομα ἀριστων κωμοπόλεως ἡγορευεῖ τῶν μαθητῶν τῆς καθολικῆς, ὡς ἀπεκάλεσεν αὐτὴν ἢ κληρικῆς ἐν τῷ ἐπιστολόσει παρυσιαζάντων ὅπλα, τοῦτο δὲ παρῆμι προγράματι. Πεντακχιλίοιοι ἄνθρωποι ἀποσταλέντα εἰς συγκινητικὸν ἐπεισόδιον ἐν μέσῳ τῶν πάντων ἐξ ἀπάντων τῶν μερῶν τῷ γαλλ. ἔδαφους, ἐπιτροπῆς κατεχουσῶν μεριμῶν.

Τὴν δεκάτην ὥραν ἀκριβῶς, ἀνεώχθη ἢ μεγάλη κιγῶν ἐν ἢν ἀπειρήτων πλῆθος συνωπίζόμενον περὶ τὸ διάστημα ὅπου διετηρεῖτο κενὸν ὅπως διέλθῃ δι' αὐτοῦ ἢ ἐκροπομπῇ ἐνόμιζεν ὅτι παρευρίσκειτο πρὸ γιγαντώδους πεποδρωμοῦ, εἰκοσάκις μειζονος τοῦ Κολοσιαίου καὶ ἐν ὅ ἡχοι συσσωρευθῆ τριακοντακισμῶριοι θεαταὶ ἐκλυσθέντες πό τοῦ αἰσθητικῆτος τοῦ καθήκοντος καὶ ὑπὸ τῆς περιεργείας τοῦ ἰδεῖν θέαμα ὅπερ οὐδέποτε ἦσαν: αἱ ἐν τῷ μέλοντι.

Καθ' ἢν στιγμὴν ἢ νεκροπομπῇ προβαίνει ἐπὶ τῆς πλατείας αἱ μουσικαὶ παιανίζουσι τὴν Μασσαλιώτιδα. Ἡ ἡχοὶ τοῦ πατριωτικοῦ ἔθμου συνταράσσουσι τὰ τοῦτου κατὰ τὴν νεῦρα τοῦ πλῆθους καὶ δάκρυα ἀναλύουσιν ἐν πολλῶν ὀφθαλμοῖς. Ὅποια ὁ ἔθμος οὗτος δὲν γείρει ἐξέφαις ἐν τοιαύτῃ ὄψει καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπέσει! Τῆς νεκροπομπῆς ἡγεῖτο, πρὸ τοῦ νεκρικοῦ ἄρματος ἢ τῆς Belle ville ἀντιπροσωπεύουσα ἐπιτροπῆ. Ἡ τῆς νεκροπομπῆς ἐπιτροπῆ αὕτη, ἢτις ἀπὸ τοῦ ἔτι 1869 παρεκείβετο τὰς ἐκλογὰς τοῦ κ. Γαμβέττα ἐρε συγκινητικώτατον ἐπέδημα, ἢτοι μέγαν κλάδον φοίνικος, ἐν μέσῳ τοῦ ὅπου ὡς ἐν πλαισίῳ ὑπῆρχε μέγαλλον τοῦ Γαμβέττα ἢτοι μέγαν μεγέθους, γεγλυμμένον ὑπὸ ὁ Λεβέρ, παριστῶν τὸν ζῶντα νεκρὸν καὶ δουλόντα μβέτταν βλέπων εἰς τὸ μέγαλλον ἐνόμιζεν ὅτι ἀνέζησεν ὁ νεκρός. Ἐπὶ τῶν κλώνων τοῦ φοίνικος ὑπῆρχον ἐγγεγραμμένα αἱ κυριώτεραι χρονολογίαι τοῦ βίου αὐτοῦ: 1838, 1869, 1870, 1877 καὶ ἀπ' ἑνὸς θεραυμένου κλώνου 1882. Ἀπὸ τοῦ ὅλου κλάδου κατέπιπε τριχοῦς καὶ αἱ φέρουσα τὴν λέξιν: Γαλλία.

Μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Belle ville εἶπετο ἢ ἐπιτροπῆ τῆς Μασσαίης, ἢτις ὡς ἢ Belleville ἐρε τὴν τιμὴν τοῦ ἀνοικτοῦ πολιτικῶν στάδιον τῷ Γαμβέττα. Κατὰ τὴν αὐτῆς ἐβραὴν τὸ προσώπιον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Μικρῆς Δημοκρατίας. Ἀμέως εἶπετο ἢ ἡλικῶς ἄρματα σφόμενον ὑπὸ ἐξ μελάνων ἵππων, κενὸν τὸ τοῦ μαύρου ἐριούχου πεπο-

κιλιμένου δι' ἀργυρῶν ἀστέρων. Τὰς ταινίας τοῦ φερέτου ἐκράτουν οἱ κκ.

- Φαλιέρ, ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν.
- Βιλλώ, τῶν στρατιωτικῶν.
- Βρισσόν, πρόεδρος τῆς Βουλῆς.
- Πεῦρᾶ, ἀντιπρόεδρος τῆς Γερουσίας.
- Μετιτιέρ ἀντιπρόσωπος τῶν ἐκλογῶν τῆς Belleville
- Φαλατέρ, ἀντιπρόσωπος τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου τῶν Παρισίων.
- Σιρὲς δῆμαρχος τῆς Καχῶρ.

Ὁ διδάκτωρ Φιζῆλ καὶ Ἐτιέν, βουλευταὶ, ἀντιπροσωπεύοντες τὴν οἰκογένειαν τοῦ θανόντος.

Μαρτέν Φεϊλιέ, πρόεδρος τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως. Ἐῖποντο ἀμέως τοῦ φερέτρου αἱ οἰκογένειαι καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀπάντων αὐτῆς μελῶν, δώδεκάς δηλονότι προσώπων, ἦτοι ὁ κ. Λερίς γαμβρός τοῦ κ. Γαμβέττα, ὡς ἐπιστημιώτερος τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ ὁ πιστὸς Φραγκίσο; ὅστις ὑπῆρέτε: αὐτὸν ἀπὸ τοῦ 1870.

Τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας ἀντεπροσώπευεν ὁ στρατηγὸς Πιτιέ, συνοδουόμενος ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Βρυζέρ καὶ τοῦ ταγματάρχου Λίτσοσταίν. Παρίσταντο ἐπίσης πάντες οἱ ὑπουργοὶ πλὴν τοῦ κ. Δυκλέρ, ἀδιαθετοῦντος, τὸ διπλωματικὸν σῶμα πλήρες, τινὰ δὲ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐν ἐπισήμῳ στολῇ. Ἐκ τῶν 19 διοικητῶν τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ἀπῆν μόνος ὁ στρατηγὸς Σανζύ, ἀποθανὼν πρὸ δύο ἡμερῶν.

Παρήταν ἐπίσης πλείους τῶν πεντακοσίων βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ἐν οἷς καὶ τινες τῶν μάλλον κηρυγμένων ἀντιπαλῶν τοῦ Γαμβέττα ἦτοι ὁ κ. Τὸν Ρεβίλλον συναγασθεὶς πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς περιφέρειας Σαρῶν, οἱ κκ. Κλεζανσο, Περῶν, Γερβίλ Ρεας, Λαφόντ, Κάμιλλο; Πιεστάν, Βρεσκαί, Βαρροδέ, Δουταϊλύ. Παρίσταντο ἐν τῇ νεκρικῇ πομπῇ ἐπίσης, οἱ δημοτικὸι σύμβουλοι τοῦ Σκουάνα.

Τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους, τὸ συμβούλιον τοῦ τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, τὸ ἀκρωτικὸν, τὸ λογιστικὸν τεῖμα, τὸ ἀνώτατον συμβούλιον τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσεως τὸ ἐφετεῖον, τοῦ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῶν ὑπουργείων, τὸν δῆμαρχον τῷ Σκουάνα καὶ τὸ συμβούλιον τῆς δημοκρατίας, τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας, πάσας τὰς δημορχίας τῶν Παρισίων, τὸ ἀκαδημιακοὸ σῶμα, τὸ πρωτοδικεῖον καὶ τὸ ἐμποροδικεῖον ἀντεπροσώπων πλείοιαι πρεσβεῖαι.

Ἐπίσης παρήταν περὶ τοῦ 100 δικηγόρους ἐν ἐπισήμῳ στολῇ μετὰ τῆς πρεσβείας τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου. Διά τοὺς προσκεκλημένους τῆς οἰκογενείας ἦσαν ὠρισμένοι 250 θέσεις. Μετ' αὐτοῦ, εἶποντο οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τύπου. Αἱ πλείοιαι τῶν δημοκρατικῶν ἑφημερίδων ἀπέστειλαν ὠραιότατους στεφάνους.

Μετὰ τῶν στρατιωτικῶν ὄρχων παρίσταντο καὶ πλείστοι ἀξιωματικοὶ. Αἱ χρυσοῦντα στολαὶ αὐτῶν, συμποσουμένων ὑπὲρ τοῦ 2000, παρείον ὅπως ἀντίθετον ὄψιν πρὸς τὰς μελαίνας ἐνδυμασίας τῆς λοιπῆς πομπῆς.

Ἐῖποντο κατόπιν ἀπασαὶ αἱ Ἐταιρίαι τῆς Ἀλσατίας, τῆς Λωρραίνης καὶ τῶν Παρισίων ὡς καὶ πλείοιαι πρεσβεῖαι τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων πόλεων τῶν δύο ἐπαρχιῶν, ἦτοι 4000 περίπου ἀνδρῶν. Τούτων ἡγούοντο δώδεκα πρόσωπα φέροντα τέσσαρας μεγάλους στεφάνους μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς: Στρασβούργον, Μέρς, Μυλοῦς καὶ Κολμαρ.

Ὡς ὅμως δυνάμεθα ν' ἀφηγήθωμεν κατὰ τὴν νεκρικὴν πομπῆν, ἢν ἠκολούθουν ὑπὲρ τὰς 100,000 προσώπων. Ἡ παρελασίς αὐτῆς ἤρξατο τῇ 10 ὥρᾳ καὶ 20 λεπτὰ ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὁμοῦσίας καὶ ἤλθε τῇ 1)2 μετὰ μεσομυριαν ὥραν.

Μέγιστοι κατεβλήθησαν ἀγῶνες ὅπως μετὰ τοῦ ἀπειροῦ πλῆθους ἐπικρατήσῃ πλήρης τάξις. Πρὸς τοῦτο κατετάχθησαν εἰς ἰδιαιτέρους δουλούς αἱ πολιτικαὶ ἀντιπροσωπείαι, τοῦ Σκουάνα, αἱ ξεναὶ ἀντιπροσωπείαι, αἱ πολιτικαὶ ἀντιπροσωπείαι τῶν νομῶν, αἱ ἀντιπροσωπείαι τῶν ἀποικιῶν, αἱ ἀντιπροσωπείαι τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Γάλλων, αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν σχολῶν, αἱ γυμναστικαὶ ἐταιρίαι, αἵτινες οὐδέποτε παρέστησαν ἐν παρομοίας τελεταῖς, αἱ διάφοραι παρισιαὶ ἐταιρίαι, αἱ διάφοροι ἐταιρίαι τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐν κεφαλαίῳ, ὑπῆρχον 1500 πρεσβεῖαι, ἰδιαιτέρα φέρουσαι σήματα, πάσαι ἔχουσαι ἰδίους στεφάνους, ἀθλαμιλλωμένους ὡς πρὸς τὴν τέχνην καὶ τὴν ὠραιότητα τοὺς τῆς Ἀλγερίας στεφάνους ἐκράτουν δύο εὐρωπαϊαὶ καὶ δύο ἰθαγενεῖς τὸν ἐθνικὴν φέροντες στολήν.

Πλὴν τῶν στεφάνων τούτων, οἵτινες ἠγορεύθησαν δι' ἐράνων, ὑπῆρχον καὶ ἀπειροὶ ἄλλοι, ὅπως ἰδιωτικοὶ. Πάντες οἱ κῆποι τῶν διαφόρων ἀνοικτῶν ἐξέχεον τὰ ἀθῆα αὐτῶν εἰς τὸν τάφον τοῦ Γαμβέττα.

Καθ' ἄπασαν τὴν ὁδὸν ἀπειρον συνωστίζετο πλῆθος καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ κραυγάζοντος ἀζήτω ἢ δημοκρατίᾳ ἐφέρετο τὸ φέρετρον τοῦ μεγάλου ἀνδρός. Ἀτυχῆς φωτογράφος, στὰς ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κερμαίκευ πρὸς φωτογραφίαν τὴν νεκρικὴν πομπῆν ἀπύργαυ